

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Hellerup, d. 16. november 2016

Vedrørende tvangsflytning af FFF-sager fra Landsskatteretten til Vurderingsankenævnene – L28 - § 3, stk. 10-13

Skatteministeren har i § 3, stk. 10-13 foreslået at tvangsflytte cirka 10.000 sager fra Landsskatteretten til Vurderingsankenævnene.

I bemærkningerne til lovforslaget har Skatteministeren begrundet ændringen med tre faktiske række forhold.

Skatteministeren har anført 1) at stort set alle klager i FFF-sager sendes til Landsskatteretten, 2) at der er ledig kapacitet ved Vurderingsankenævnene og 3) at sagsophobningen vil føre til kø i Landsskatteretten og dermed længere sagsbehandlingstid.

Der er imidlertid ingen af de tre forhold, der har nogen form for sandhed på sig og dermed falder hele det angivne grundlag for at lave ændringen.

Ad. "Stort set alle klager sendes til Landsskatteretten"

Rafn & Søn har i indeværende år klaget mere end 500 sager vedrørende fradrag for forbedringer direkte til Vurderingsankenævnene – og ikke til Landsskatteretten. Når over 500 sager er klaget til Vurderingsankenævnene alene i indeværende år, kan der allerede af den grund ikke være tale om, at "stort set alle FFF-sager klages til Landsskatteretten".

Ifølge de oplysninger vi er i besiddelse af, så svarer den mængde klager vi har sendt til cirka 50 % af alle sager om fradrag for forbedringer, der er klaget til enten vurderingsankenævn eller Landsskatteretten i 2016. Der er meget langt fra halvdelen af sagerne, til "stort set alle sager".

I mange af de sager vi har klaget til Vurderingsankenævnene, kunne der i stedet været klaget til Landsskatteretten og dermed kunne der være udbetalt omkostningsgodtgørelse. Til trods herfor, har vi klaget mange sager til Vurderingsankenævnene, hvor der ikke ydes omkostningsgodtgørelse.

Jeg opfordrer Skatteudvalget til at udbede sig de præcise tal fra Skatteministeren om, hvor mange klager der er afsendt i 2016 til henholdsvis Landsskatteretten og Vurderingsankenævnene indeholdende fradrag for forbedringer. Ministerens svar vil afsløre, at bemærkningerne i lovforslaget er usande.

Ad. "Der er ledig kapacitet ved Vurderingsankenævnene"

I Vurderingsankenævnene er der 20,4 måneders gennemsnitlig sagsbehandlingstid. Det vil sige nogenlunde den samme sagsbehandlingstid som i Landsskatteretten, som udgjorde 22,7 måneders gennemsnitlig sagsbehandlingstid.

Gennemsnitlige sagsbehandlingstider				
Sagsbehandlingstider (mdr.)	2012	2013	2014	2015
Motorankenævn	15,8	17,5	11,7	13,4
Skatteankenævn	9,7	8,9	10,6	15,2
Vurderingsankenævn	25,1	18,3	12,8	20,4
Landsskatteretten ind. ikke nævnsager	7,9	9,5	-	-
Landsskatteretten			15,5	22,7
Landsskatteretten og Skatteankestyrelsen (gnsn.)	-	-	8,5	15,0
Skatteankestyrelsen	-	-	4,5	6,0
Inddrivelsessager	0,7	0,7	0,5	0,8

Når Skatteministeren hævder, at der skulle være "ledig kapacitet" ved Vurderingsankenævnene, som i forvejen har en helt uhørt sagsbehandlingstid på 20,4 måneder, er det således en sandhed med modifikationer. Kapaciteten er stort set den samme som ved Landsskatteretten.

Jeg opfordrer skatteudvalget til at spørge Skatteministeren om, hvordan en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 20,4 måneder er foreneligt med en konklusion om, at der skulle være "ledig kapacitet".

Ad. "Kortere sagsbehandlingstid i Landsskatteretten"

Såvel Landsskatteretten som Vurderingsankenævnene sekretariatbetjenes af Skatteankestyrelsen. Det betyder, at det er eksakt de samme mennesker der før og efter en eventuel lovændring skal sagsbehandle de pågældende 10.000 sager, der foreslås tvangsflyttet.

Det betyder, at der ikke bliver flere hænder ved Skatteankestyrelsen til at forberede sager for Landsskatteretten i andre typer sager, og klager i disse sager vil derfor få behandlet deres sag på eksakt samme tidspunkt uanset om lovforslaget vedtages eller ej.

Man kan naturligvis spekulere i, om sagsbehandlingen i Skatteankestyrelsen skulle kunne nå så vanvittigt et tempo, at Landsskatteretten ikke skulle kunne nå at votere i de sager, der er forberedt af Skatteankestyrelsen. Dette forekommer dog højst usandsynligt, idet det tager en sagsbehandler ved Skatteankestyrelsen en uge i gennemsnit at forberede en sag, mens Landsskatteretten bruger cirka en time på at votere i den. Så medmindre der tilføres titusindvis af nye årsværk til Skatteankestyrelsen, vil Landsskatteretten aldrig kunne blive "flaskehals" i forhold til det antal klager, der forberedes af Skatteankestyrelsen.

Den eneste forandring lovforslaget vil medføre er en ændring i statistikkerne over sagsbehandlingstiden. De pågældende FFF-sager der tvangsflyttes er behæftet med en lang sagsbehandlingstid, fordi de allerede for nuværende har ligget i op til 2-3 år. Og når en af disse sager afsluttes vil den herefter tælle med i den pågældende myndigheds statistik. Så når sådan en sag færdigbehandles i Landsskatteretten, vil sådan en sag naturligvis trække op i den gennemsnitlige sagsbehandlingstid der har været i afgjorte sager ved Landsskatteretten. Ved at fjerne dem fra Landsskatteretten, vil den til sagerne behæftede sagsbehandlingstid forsvinde, hvilket vil føre til et fald i Landsskatterettens gennemsnitlige sagsbehandlingstider samlet set. Men det er alene statistikken der pyntes på. Ikke den reelle sagsbehandlingstid for andre typer klager. Den vil være den samme, da det er eksakt de samme hænder der er til at forberede dem efter lovændringen, da Skatteankestyrelsens FFF-sagsbehandlere jo "følger med" over i ankenævnets regi.

Omvendt vil den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Vurderingsankenævnene på papiret stige voldsomt, da man modtager en masse sager der har en lang sagsbehandlingstid behæftet. Men heller ikke for de

tvangsflyttede sager vil det have nogen reel indflydelse på hvornår de bliver afgjort, da det er de samme sagsbehandlere der skal behandle sagerne, blot med et andet logo på brevpapiret.

Det eneste lovforslaget derved reelt medfører i forhold til sagsbehandlingstid er rent papir-talskubberi, hvor Landsskatterettens statistik vil se pænere ud og vurderingsankenævnenes se værre ud.

Da der derved slet ikke er tale om en forbedring eller gevinst – medmindre man synes det er vigtigt at Landsskatterettens sagsbehandlingsstatistik ser pænere ud end Vurderingsankenævnenes - synes forslaget helt ude af proportioner i forhold til de retssikkerhedsmæssige konsekvenser det har for de berørte borgere, som omtalt i høringsvarene fra Advokatrådet, Danske Revisorer samt Advokatanpartsselskabet Adduco, der repræsenterer størstedelen af de berørte grundejere.

Jeg henviser i den forbindelse til, at Skatteministeriets eneste argument for at opretholde lovforslaget i ministeriets bemærkninger til høringsvarene er, at det er vigtigt at sagsbehandlingstiden ikke stiger i Landsskatteretten. Det er det eneste argument, Skatteministeriet gengiver. Og som det fremgår af ovenstående altså et helt tomt og irrelevant argument.

Der er herefter på ingen måde grundlag for at stemme for forslagens § 3, stk. 10-13, således som det er præsenteret af Skatteministeriet.

Med venlig hilsen

Christian Gommesen
Chefjurist